

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Den bog, hr. Ole Vagn Christensen citerede fra, kender jeg ikke, det vedkender jeg mig. Men jeg vil godt spørge hr. Ole Vagn Christensen, om det, der blev citeret fra bogen om ejendomsretten over medarbejderne, skulle forstås sådan, at Socialdemokratiet mener, at sådan er det også i dag. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får slået fast, om det er hr. Ole Vagn Christensens synspunkt, at det er sådan på medhjælperområdet. Jeg kan betro hr. Ole Vagn Christensen, at det bestemt ingenlunde er tilfældet. På enhver dansk arbejdsplads er der gode samarbejdsrelationer mellem ledelsen og de ansatte. Det er 1994, vi lever i, og man kan ikke skrue tiden 30-40-50 år tilbage.

Så vil jeg lige sige én ting til arbejdsministeren med hensyn til det med arbejdstiden – det kan være, hr. Ole Vagn Christensen kan besvare det, da arbejdsministeren ikke har tid til at høre efter – at det med de 37 timer pr. uge er vi helt enige om; det er dansk lov. Men inden for landbruget er der de meget tilspidsede situationer, hvor høsten skal ind og det somme tider kan ske, at man er enige om at arbejde både 16 og 17 timer i døgnnet. Her synes jeg, at man skal have fuld ret til at kunne aftale en arbejdstid. Skal der så være nogen, SiD eller andre, der kan komme og blande sig i, hvad en god dansk arbejdsgiver inden for landbruget og hans ansatte er fuldt enige om for at få høsten hjem eller klare en anden stor, presset situation? Det vil jeg gerne have afklaret, inden vi går herfra.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Til hr. Ole Vagn Christensen vil jeg sige, at grøftegraveri ganske rigtigt hører til under landbruget, så de, der graver grøfter, kan vel også komme med ind under medhjælperloven. Grøftegraveri er faktisk det, man gør sig skyld i, når man kommer med et citat fra en bog, der måske ikke engang er fra dette århundrede – det kunne lyde sådan. Jeg vil gerne definere selvstændighedskulturen: Det er at have ansvar for sig og sine, og sine, det er også ens medhjælper.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg hørte ordet selvstændighedskultur brugt i fru Else Winther Andersens første indlæg i forbindelse med det almindelige princip, at lønmodtagere ansat i landbruget skulle have ret til en 37-timers arbejdsuge. Der blev sagt, at det var noget forfærdeligt noget, og det hørte jeg også fra hr. Kent Kirk. Det var derfor, jeg sagde, at så er vi tilbage på den tid, for det er nemlig rigtigt, at året er 1871, og det var derfor, jeg brugte 123 år som det, der er det grundlæggende, at hvis man når frem til den enighed, som parterne har nået her, har vi netop fået undryddet alt det gamle og det med grøftegrave-riet.

Jeg ved ikke, hvad der står i de overenskomster, der henvises til, eller hvordan de er sat sammen, men jeg ved så meget, at det er en overenskomst, som gælder for en lang, lang række medarbejdere, som er ansat i landbruget. Og det skulle da være mærkeligt, om man har været så dårlig fra arbejdsgivers side til at formulere sig, at man ikke kan få produktionen til at køre. Jeg nægter at tro, at man skulle have skabt den situation inden for det danske landbrug.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for svaret på de forskellige spørgsmål og problemer, der har været rejst i debatten, også for præciseringen af, at det ikke er et historisk forlig, som hr. Ole Vagn Christensen har været inde på, men en fælles forståelse, der er opnået under forhandlingerne. Det er lidt mildere. Når man er høflige over for hinanden, men ikke kan lægge navn til det, der lægges frem, er der måske opnået en form for fælles forståelse og fælles holdning til nogle problemstillinger.

Men vi andre er blevet klar over, at der ikke er opbakning bag lovforslaget ude i landbruget. Det, det drejer sig om for os, er at se, om det er muligt at finde et forlig, som gør, at vi kan få moderniseret medhjælperloven, som vi alle er enige om at der er behov for.

Der er specielt én del af svaret fra arbejdsministeren, som jeg er lidt ked af. Netop omkring moderniseringen er der tale om, at man får tilpasset loven til de forhold, som nu er gældende for landbruget, og dér er spørgsmålet om lovens anvendelsesområder ret vigtigt. I